ذکر صلوة بر آن مشکلست و محتمل که صلوة بمعنی تعظیم باشد و قیل ده بار صلوة خدا اصل
جزای صلوة یکبار آنکس است بملاحظه تضعیف ثواب آن قوله من ذکرنا یعنی در مسند
ابو یعلی موصلی مروی است از انس رض که رسول خدا فرموده است کسیکه ذکر کنند در الوی باید که
صلوة فرستد بر من ظاهر آنست که امر برای وجوب است لیکن حمل در قابل است تبداخل
در یک مجلس مانند سجده تلاوت متن ان الله ملائکة سیاحین یبلغونی
عن امتی السلام س حب مس سیح رفتن از باب ضرب یبلغونی از تبلیغ است یا از
ابلاغ و در قول حق تعالی ابلغکم رسالات ربی بوجهین قرائت است و بتشدید نون که نون
جمع را ساکن گردانیده در نون وقایه ادغام کردند و در نسخه ایست بتخفیف نون بسبب
حذف یکی از نونین اول یا دوم و در قول حق تعالی اتحاجونی فی الله نیز بتشدید و تخفیف
نون قرائت است توضیح سف یعنی در سنن نسائی و صحیح ابن حبان و مستدرک حاکم مروی است
از ابن مسعود رض و در نسخه ایست از ابو مسعود رض که رسول خدا فرموده است تحقیق خدا را
جماعه ایست از ملائکه میگردند که سیرکنندگان اند بسیار در مجالس علم و عمل وغیره که میرسانند الخ عم
بسوی من از امت من سلام را از نبی مستفاد میشود که اکتفا بسلام بر خیر الانام مکروه نیست
و کذا است اکتفا بصلوة بر خلاف مذهب امام نووی رحمه الله تعالی او و در قول حق تعالی
دلالتی نیست بر کراهیت اکتفا بیکی زیرا که واو عطف برای مطلق جمع است که شامل است
تفریق را نیز پس امت مامور است به یکی از فعل صلوة مرة و فعل تسلیم اخری بعد از آنکه
مورد عهد یا تکلیف در دنیا داخوش برآمد آری جمع میان صلوة و تسلیم افضل است و اکمل
متن انی لقیت جبرئیل فبشرنی وقال ان ربک یقول من صلی علیک صلیت علیه ومن
سلم علیک سلمت علیه فسجدت لله شکرا مس ایع در صحیح مستدرک و مسند امام احمد
مروی است از عبد الرحمن ابن عوف رض که رسول خدا فرموده است تحقیق ملاقی شدم جبرئیل را ام پس

بشارت

نرت و مژده داد جبرئیل مرا و گفت تحقیق پروردگار تو میفرماید که هر که صلوة
بفرستد بر تو میفرستم بر آنکس ده بار رحمت نه عشر ادبار و اینست که ذرا
نا شرح مولانا علی قاری و کسی که سلام گوید بر تو یکبار سلام گویم من بر آنکس ده
بار قوله فسجدت ای پس از شنیدن این بشارت سجده کردم مر خدا را برای ادای شکر
این انعام که یک صلوة و سلام از خدا و کذا از رسول خدا از آن ده صلوة و سلام
موجب دخول است در دار السلام و مقتضی مرتبت صاحب آن سلام است با سلام
و حسن اختتام متن یا رسول الله جعلت لک صلوتی کلها قال اذا یکفی همک و یغفر
ذنبک الحدیث ت مس اود و در نسخه ایست قلت یا رسول الله یعنی در سنن ترمذی
و صحیح مستدرک حاکم و مسند امام احمد مروی است از ابی بن کعب رض که گفته است
ای رسول خدا جعلت و در نسخه ایست انی جعلت گردانیده ام مخصوص و در نسخه ایست
اجعل برای صلوة تو جمیع زمان دعای خود را که برای نفس خود مینمودم فرمود رسول خدا
اذا منونست یکفی مجهول غایب است همک برفع قایم است مقام فاعل و مناسب
رفع ذنبک ای وقتی که صرف کنی جمیع زمان دعای خود را بسوی صلوة من کفایت
۲۲۶ السپرده کرده شود هم و قصد ترا که بسوی امور دارین است ای داده شود جمیع مقاصد
دینی و دنیوی ترا بر این تقدیر کفایت متعدی است بسوی یک مفعول علی ما نعم من
النتاج که گفته کفاک الشیء ای حسبک و ملایم مقابل خود است ای یغفر ذنبک و در بسیاری
از نسخ تکفی بصیغه مجهول مخاطب است لهذا از غواتی از شراح مصابیح گفته است که
تکفی متعدی است بسوی دو مفعول که مفعول اولش ضمیر مخاطب است قایم مقام فاعل
و همک نصب است مفعول دوم است علی ما سیقال در متن المقدمه که گفته کفاک و کفایه
از کفایت کرده شود ترا قصد تو که بسوی مطالب دینی و دنیوی است قوله و یغفر نصب است

Copyright © King Saud University